

maa meddeles; men jeg maa igjen her erindre om, at den Fremstilling af Sagen, som vedkommende Embedsmand skal give, og hvorved han skal begrunde Nægtelsen af at meddele Erklæringen, heller ikke bliver vedkommende Ansøger bekendt, idet den nemlig skeer ved hemmelig Skrivelse til Regjeringen. Den ene Hemmeligholdelse bliver saaledes forsvaret ligeoverfor Ministeren ved en ny hemmelig Udtalelse, og derved bestyrkes end mere det hele Hemmelighedsvæsen, som i denne Retning er saa gjennemgaaende hos os. Hertil kommer, at det netop i de allervigtigste Tilfælde, hvor vedkommende Ansøger eller Klager kunde have en særdeles stærk Grund til at ønske at blive bekendt med Erklæringens Indhold, maa antages, at der vil være saadanne særegne Omstændigheder tilstede, at Meddelelsen bliver nægtet. — Selve den Indrømmelse, der i Circulairet er givet, møder imidlertid ofte Modstand fra vedkommende Autoritetens Side, naar Vedkommende i Henhold til Circulairet ønsker sig Erklæringen meddeelt. Det Tilfælde er mig saaledes bekendt, at en Embedsmand i et Con-
toir vel har taget Sagen frem, men ikke har ladet vedkommende Ansøger selv læse den over Sagen afgivne Erklæring; han har kun flygtig oplæst den for ham, hvorefter han har lukket Pакken i igjen, idet han har meent, at Vedkommende maatte være tilfreds dermed. Den ærede foregaaende Justitsminister har her i Thinget ophøst, at der kunde være Tilfælde, hvor man ikke vilde meddele Vedkommende hele Erklæringen, men kun et Udtæg, en saakaldet Extract deraf; men det vil sees, at dette er saa godt som Intet; man kunde ligesaa godt heelt have nægtet Meddelelsen, thi det, hvorpaa det egentlig kom an, var vel sagtens det, hvormed man ikke gjorde Vedkommende bekendt. Til Slutning skal jeg udtale, at jeg er bekendt med en ganske besynderlig Naade, hvorpaa dette Circulaire søges anvendt fra Autoriteternes Side, hvilken jeg maa antage end hyderligere besværliggjør Udgangen til den ved Circulairet tilfattede Naade, idet man nemlig i visse bestemte Tilfælde har forlangt en skriftlig Ansøgning indgivet til Vedkommende om at blive meddeelt den Erklæring, der var afgiven over et indgivet An-

dragende. Det er noget stærkt derom at forlange en skriftlig Ansøgning, der jo saa igjen maa medføre hyderligere Erklæring fra vedkommende Autoritet; det er altsaa en meget lang Vej at gaae, og det forekommer mig, at det Hele derved faaer Udseende af, at man vel har troet at maatte følge Circulairet, men at man paa mange Steder ikke har viist den tilstrækkelige Bevillie for at indrømme Beboerne, hvad vedkommende Minister dog har troet, at der var Grund til som en Raade at tilstaae. Under disse Omstændigheder kan jeg ikke troe Andet, end at Nøgtsdagen, som engang har vedtaget en Lov om disse Forhold, ogsaa paa ny vil vedtage denne, og jeg skal nu afvente, hvorvidt der ellers maatte blive reist nogen Indvenning imod Lovforslaget; navnlig skal jeg afvente, hvad den ærede nuværende Justitsminister maatte ville udtale om denne Sag.

Justitsministeren: Den Gjensind, hvorpaa Lovforslaget gaaer ud, vedkommer igrunderen mindre Justitsministeriet end de andre Ministerier; men da Sagen tidligere har været behandlet som en under Justitsministeriet foreterende Sag, falder det i min Lod at afgive Erklæring paa Regjeringens Vegne. Jeg skal da udtale for det ærede Thing, at det nuværende Ministerium maa fastholde den samme Stilling i denne Sag, som dets Forgænger. Naar der ved Lovforslagets Fremlæggelse er blevet henviist til, hvorledes der i saa Henseende forholder sig Hertugdømmet Slesvig, skal jeg tilføje mig at minde den ærede Forslagsstiller om, at den Forordning, han vistnok har havt for Øie, nemlig Forordningen af 4de October 1775 § 6, ikke er saa omfattende, som det ærede Medlem antager, idet han vil finde, at Undtagelserne næsten opfluge Reglen. Naar Ministeriet saaledes maa fastholde det Resultat, hvortil dets Forgænger er kommen, kan jeg dog ikke unblade for mit Vedkommende at tilføje, at jeg langt mindre støtter dette paa den Betragtning, at en saadan Lov skulde være ligesom et Overgreb fra Lovgivningsmagtens Side paa det Administratives Omraade; men jeg lægger langt større Vægt paa, at den kan medføre practiske Ulemper. For en mindre selvstændig tænkende Embeds-